

Postanienie

***Kościół Polskokatolicki
Informator Parafii Katedralnej
p.w. Świętego Ducha
Warszawa - Luty 2016***

Od Redakcji

Miesiąc luty obfituje w różnego rodzaju wydarzenia. Przede wszystkim rozpoczynamy czas Wielkiego Postu, czyli przygotowania, przez różnego rodzaju praktyki, do dobrego przeżycia Świąt Paschalnych. Na początku miesiąca kalendarz liturgiczny wyznacza Święto Ofiarowania Pańskiego znane pod nazwą Matki Bożej Gromniczej. Wspominać będziemy również założyciela wspólnoty Kościoła Polskokatolickiego Ks. Bpa Franciszka Hodura w 63. rocznicę śmierci. Liturgia wskaże nam chrześcijański wzór do naśladowania – św. Agatę. O tych wydarzeniach będziemy mogli przeczytać w niniejszym numerze Pościańca. Ponadto swoje miejsce zachowają stałe rubryki: kalendarz liturgiczny, kąciki: „Nasza historia”, „Świetlica Pościańca” oraz „Przepisy ze spiżarni”. Wprowadzamy także kolejną stałą część Informatora - „Katechizm Pościańca”, w którym przedstawimy sprawy związane z przeżywaniem naszej wiary w świetle nauki Kościoła. Informujemy, że wydanie tego numeru Pościańca można pobrać ze strony internetowej naszej parafii.

Wszystkim Czytelnikom życzymy miłej lektury!

Redakcja

Z kalendarza liturgicznego

Ofiarowanie Pańskie

Święto Ofiarowania Pańskiego kończy czas w Liturgii Kościoła, gdzie celebrujemy okres dzieciństwa Jezusa. Tego dnia po raz ostatni w kościołach rozbrzmiewa śpiew kolęd oraz znika wystrój szopki betlejemskiej wraz z choinkami i innymi ozdobami. Nie to jest jednak istotą tego święta liturgicznego.

Dokładnie czterdzieści dni po narodzeniu Jezusa, jego rodzice Maryja z Józefem zanieśli swojego syna, aby poświęcić go Bogu. W ten sposób spełnili wymóg Prawa Mojżeszowego, który nakazywał wszystkich pierworodnych synów najpierw oddać Bogu, w ręce kapłana, a następnie wykupić za symboliczną zapłatę. Była to pamiątka ocalenia pierworodnych synów Izraela w czasie ostatniej plagi egipskiej. Zgodnie z tym każdy pierworodny żydowski syn był uważany za własność Boga. Tak właśnie czytamy we fragmencie Ewangelii przypisanej na ten dzień: „Gdy upłynęły dni oczyszczenia Maryi według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby Go przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu” (Łk 2, 23-24). Tego samego dnia przypadał także dzień oczyszczenia Matki Bożej po narodzeniu Jezusa.

W tradycji święto Ofiarowania Pańskiego nazywa się dniem Matki Bożej Gromniczej. Odnosi się ono do przyniesienia przez Maryję małego Jezusa do Świątyni-Światłości Świata. O czym mówi Symeon: „Światłość na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego Izraela” (Łk 2, 32). Ten mariologiczny charakter tego święta jest obecny w Kościele od samych jego początków. Chrześcijanie widzą w osobie Maryi przez to także szczególną ochronę i oręż w walce ze wszelkiego rodzaju złem i trudnościami. Z tego faktu wziął się zwyczaj stawiania gromnic w oknach domów podczas szalejącej burzy oraz przy tych osobach, którym grozi śmierć lub jej niebezpieczeństwo. Zwracamy się wówczas do Bogurodzicy słowami modlitwy: „Święta Maryjo, Matko Boża, módl się za nami grzesznymi teraz i w godzinę śmierci naszej”.

R.S.

Katechizm Połańca

Spowiedź Sakramentalna

W Kościele Polskokatolickim są sprawowane dwie formy obrzędowe Sakramentu Pokuty: indywidualna (uszna w konfesjonale) oraz ogólna (sprawowana jako odrębny obrzęd lub podczas Mszy św. w części zwanej Spowiedź Powszechna). Do tej drugiej formy spowiedzi mogą przystąpić wierni, którzy ukończyli 18. rok życia. Korzystanie z tej formy nie zamyka nikomu możliwości odbycia spowiedzi indywidualnej, ilekroć będzie odczuwał taką potrzebę. Najlepiej wtedy powiadomić o tym wcześniej kapłana i umówić się na stosowny termin. W obydwu sposobach sprawowania tego sakramentu obowiązują te same warunki do spełnienia. W Małym Katechizmie naszego Kościoła na str. 143, pkt. 33 czytamy: „Aby spowiedź była dobrą, należy spełnić 5 warunków: 1. rachunek sumienia; 2. żal za grzechy; 3. mocne postanowienie poprawy; 4. szczera spowiedź; 5. zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu.”

Jest jeszcze jeden zasadniczy warunek, aby nasze spotkanie z Bogiem było owocne i obfitowało łaską. Trzeba chcieć, pragnąć tego spotkania z miłosiernym Panem. To pragnienie trzeba wypracowywać każdego dnia, abyśmy, gdy przyjdzie nam stanąć przed Chrystusem i wyznać nasze grzechy, uczynili to z pełną odpowiedzialnością i nadzieją na przebaczenie. Bóg- kochający Ojcieczeka na nas! Bp Urs Kury tak określił istotę Spowiedzi Świętej: „Wiarę i skruchę rozpoznaje się po osobistym pragnieniu przyjęcia Sakramentu Pokuty (...). Wiara i skrucha konkretyzują się , jeżeli są szczere z jednej strony w rachunku sumienia i w spowiedzi (powszechnej lub szczegółowej), przez którą spowiadający się poddaje się łaskawemu wyrokowi Bożego sądu, a z drugiej strony – w postanowieniu poprawy i zadośćuczynieniu, które jednak nie mają charakteru kary i działania zadośćuczyniającego, lecz dobrowolnego zobowiązania się do posłuszeństwa, którego wypełnienia wymaga sama łaska odpuszczenia.”

Ks. Henryk Dąbrowski

Święci wśród nas

Św. Agata – dziewica i męczennica

Według opisu męczeństwa, z V wieku, Agata urodziła się w Katanii na Sycylii ok. 235 r. Po przyjęciu chrztu postanowiła poświęcić się Chrystusowi i żyć w dziewictwie. Jej wyjątkowa uroda zwróciła uwagę Kwincjana, namiestnika Sycylii. Zaproponował jej małżeństwo. Agata odmówiła, wzbudzając w odrzuconym senatorze nienawiść i pragnienie zemsty. Kwincjan aresztował Agatę. Próbował ją zniesławić przez pozbawienie jej dziewiczej niewinności, dlatego oddał ją pod opiekę pewnej rozpustnej kobiety, imieniem Afrodyssa. Kiedy te zabiegi spęły na niczym, namiestnik skazał Agatę na tortury, podczas których odcięto jej piersi. W tym czasie miasto nawiedziło trzęsienie ziemi, w którym zginęło wielu pogan. Przerażony namiestnik nakazał zaprzestać mąk, gdyż dostrzegł w tym karę Bożą. Ostatecznie Agata poniosła śmierć, rzucona na rozżarzone węgle, 5 lutego 251 r.

Papież Symmachus (+ 514) wystawił ku jej czci w Rzymie przy Via Aurelia okazałą bazylikę. Kolejną świątynię w Rzymie poświęcił jej św. Grzegorz Wielki w roku 593. Wreszcie papież Grzegorz II (+ 731) przy bazylice św. Chryzogona na Zatybrzu wystawił ku jej czci trzeci rzymski kościół.

W dzień św. Agaty w niektórych okolicach poświęca się pieczywo, sól i wodę, które mają chronić ludność od pożarów i piorunów. Poświęcone kawałki chleba wrzucano do ognia, by wiatr odwrócił pożar w kierunku przeciwnym. W dniu jej pamięci karmiono bydło poświęconą solą i chlebem, by je uchronić od zarazy. Św. Agata jest patronką Sycylii, miasta Katanii oraz ludwisarzy. Wzywana przez kobiety karmiące oraz w chorobach piersi.

W ikonografii św. Agata przedstawiana jest w długiej sukni, z kleszczami, którymi ją szarpano. Atrybutami są: chleb, dom w płomieniach, korona w rękach, kość słoniowa - symbol czystości i niewinności oraz siły moralnej, palma męczeńska, obcięte piersi na misie, pochodnia, płonąca świeca - symbol Chrystusa.

Źródło: Internetowa Liturgia godzin

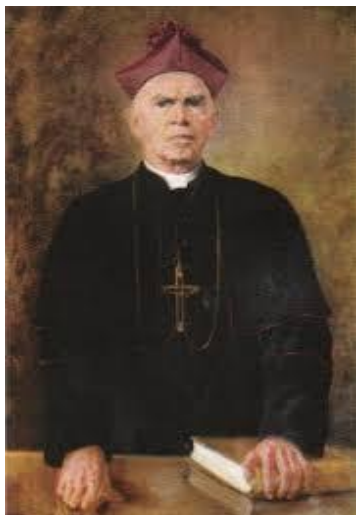
Wielki Post –

Nowe życie w Chrystusie

Obrzędem posypania głów w Środę Popielcową rozpoczynamy czterdziestodniowy okres pokuty. Jest to zwyczaj obecny w Kościele od X wieku. Według tradycji popiół wykorzystywany w tym obrzędzie pochodzi ze spalonych palm z ubiegłorocznej Niedzieli Palmowej.

Tego dnia w sposób publiczny wyznajemy w pokorze za Wieszczem: „Panie! czymże ja jestem przed Twoim obliczem? – Prochem i niczem”. Przez kolejne dni postu podejmujemy zadanie polegające na dokonaniu przemiany naszego życia. Odwołujemy się przy tym do słów Jezusa, który, zapowiadając własną mękę, śmierć i zmartwychwstanie, powiedział: „Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity” (J 12, 24). Jest to zaproszenie do podjęcia walki z naszymi słabościami, która ma doprowadzić do przemiany życia. Polegać to ma na zadaniu śmierci temu, co odciąga nas od Boga i drugiego człowieka. Aby podjąć to wezwanie, potrzeba najpierw zatrzymać się i w duchu modlitwy prosić Boga o łaskę światła Ducha Świętego, która pomoże nam rozpoznać obszary naszego życia wymagające naprawy. Zatem wszystkie umartwienia podejmowane przez nas nie mają być samą uciążliwością, ale przede wszystkim lekarstwem oddziaływującym na nasze życie. Ważną dla postanowień okazuje się być właściwa motywacja. Polega ona na podejmowaniu wszystkich wyrzeczeń ze względu na Boga. To przede wszystkim dla Niego chcemy zmieniać nasze życie. Przyjmując praktykę postną, powinienem także być świadomy, czemu ona ma służyć. Przykładem współczesnej praktyki postnej może okazać się radykalne ograniczenie spędzania czasu przed komputerem i spożytkowanie go na odświeżenie relacji z bliskimi. W ten sposób Święta Paschalne staną się także naszym udziałem, gdzie razem z Chrystusem przejdziemy ze śmierci do życia. Powiemy także za św. Pawłem: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus” (Ga 2,20).

R.S.

Kazanie wygłoszone w I Niedzielę Wielkiego Postu przez Bpa Franciszka Hodura

„Są pewne różnice co do religii zwykłej, tygodniowej, bo są ludzie, którzy nie mogą pojąć, ani wyznawać prawdziwej religii, bo nie chcą współpracować z Bogiem, gdyż, myślą, że wszystko dostaną - gotowe. Taką gotową religię wzięliby i wyznawaliby.

Ale religię życia, religię Chrystusa, wymagającą poznania, przyjęcia i przejścia się nią do tego stopnia, że staje się krwią człowieka, że nią oddycha i żyje, takiej religii, której wymaga Bóg, Chrystus i Kościół Jego, ludzie takiej religii wyznawać nie chcą.

Joel prorok mówił: Nie rozdzierajcie szat waszych, ale serca. Jeżeli widziacie, żeście odeszli daleko od Boga, to rozdzierajcie serca wasze z boleści, żeście Boga opuścili. W tym celu i z tej przyczyny kościół, Boża instytucja przypomina nam często o naszym stosunku i przeznaczeniu względem Boga.

Droga do zbawienia jest podobna drogom w kraju, które dla orientacji mają kamienie z napisami mówiące nam jak daleko znajdujemy się od wyjścia i jak jeszcze daleko do celu. W drodze życia są też stacje i tablice z wypisanym naszym wiekiem określeniem kresu naszego życia. To miejsce przystanku. Tu zastanawiamy się nad tem, cośmy zrobili ,a co zaniedbali. Dziś Kościół wezwał nas, abyśmy duchowo naszą drogę przeznaczenia zbadali i zobaczyli, gdzie jesteśmy. Słyszymy głos mocny i mówiący: Zdaj rachunek, a otrzymasz to, na co zasługujesz.

Dziś chyliliśmy czoła, a Kościół sprawiał prostą ceremonię i mówi przez usta kapłana: Pamiętaj człowiecze, że jesteś proch i w proch się obrócisz, a duszę masz oddać Bogu. Kościół więc przypomina nam nasz stosunek do Boga, abyśmy służyli temu celowi, jaki nam Bóg przeznaczył i na co nas do bytu powołał.

Co mamy robić i co nas czeka? Chrystus w modlitwie Pańskiej dał nam program, abyśmy codziennie przypominali sobie, że jesteśmy w stosunku do Boga, jako dzieci do Ojca. Nawet najuboższy człowiek, ostatni nędzarz i wydziedziczony tej ziemi, ma prawo mówić, a nawet obowiązek mówić: Ojcze

nasz. Czy o tem pamiętamy, że Bóg to ojciec najświętszy, najlepszy, że Jemu należy się cześć i chwała, i czy spełniliśmy nasze obowiązki wobec Niego żarliwie i ohotnie? Zdj liczbę z gospodarstwa twego !!!

Program Chrystusa mówi dalej, że mamy czcić imię Boga i ze czią je wymawiać, bo jak mówi św. Paweł: Na to imię klęka wszelkie stworzenie... Jesteśmy ciągle w obliczu Boga, który zapełnia wszystko: mieszkanie nasze, te kopalnie w których poci się robotnik, i wszechświat cały. W Nim żyjemy, oddychamy i umieramy. Czyście według tego żyli w ostatnich miesiącach?

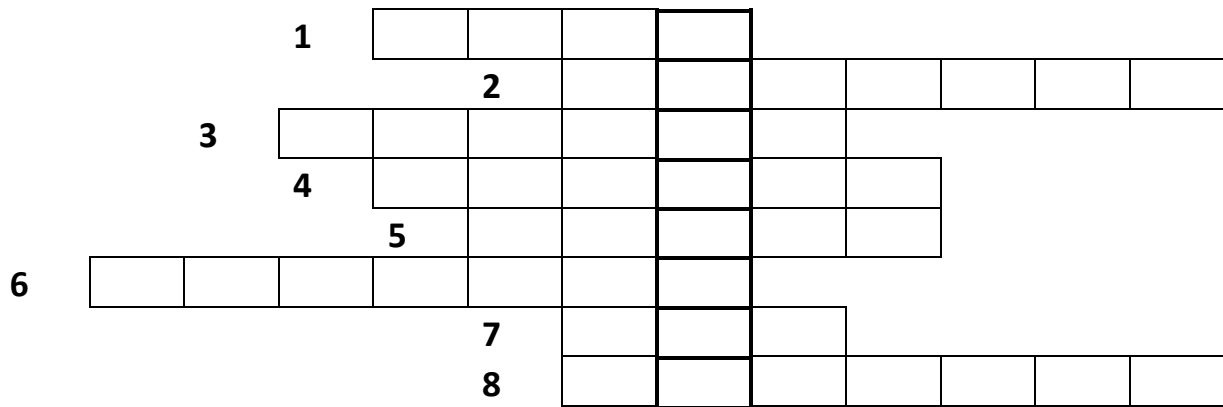
„Przyjdź królestwo Twoje”. Mamy budować królestwo Boże, to jest takie społeczeństwo, w którym Chrystus rządzi i ma posłuch. Kto pamięta o tem, że ma się pocić i krwawić w budowaniu tegoż królestwa, w którym widzi Chrystusa jako budowniczego? Dziś Kościół zgromadził dzieci swoje, aby im o tem w szczególniejszy sposób przypomnieć.

Dalej mówi Chrystus o sądach. Są różne sądy na ziemi, a w większości sądy niesprawiedliwe, bo sądy ludzkie. Sąd który nas czeka , to będzie sąd sprawiedliwy, bo sędzią będzie Ten, który nas stworzył. Ten, który zna wszystko, zna każde uderzenie serca naszego, który nas ożywia i utrzymuje, więc i sądzić ma prawo sprawiedliwie. Czyśmy w Europie, tak w państwach o sprawiedliwości partyjnej, faszystowskiej, hitlerowskiej , czy komunistycznej, trudno jest o sprawiedliwość. Biada człowiekowi, który osądza! Porwą go nocą czarną, odczytają pozew, czeka go straszy sąd, a potem obóz koncentracyjny, gdzie gnije w robactwie zgniętem, czy skutu idzie na Sybir, gdzie każą mu pędzić życie nędzne, albo stawiają pod mur i ginie nagłą śmiercią od kuli karabinu lub innej maszyny morderczej. Nas to nie czeka, bo sędzią naszym jest Bóg, nasz wódz, który żył jak my i powiedział: Żal mi tego ludu. Naszym sędzią jest Chrystus, Syn człowieka, który miał litość nad biedakami, których leczył i umarł za nich na drzewie krzyża. On będzie sądził sprawiedliwym sądem miłości i bezgranicznego miłosierdzia.

Słuchajmy więc głosu Kościoła i żyjmy przez Kościół z Chrystusem. Bóg nie chce , abyśmy pościli zewnątrznie, dla oka i opinii ludzkiej, ale chce abyśmy zerwali ze złą przeszłością i nawrócili się do Niego i szli od dnia dzisiejszego, śladami Chrystusa. Kościół prowadzi nas do milowego kamienia i każą wykonywać wolę Bożą stosownie do słów: Pamiętaj człowiecze, pamiętaj mężu, żono, ojcze, synu, żeś proch i w proch się obrócisz, ale duszę czystą, odrodzoną, oddaj Bogu. Amen.”

Świetlica Poślańca

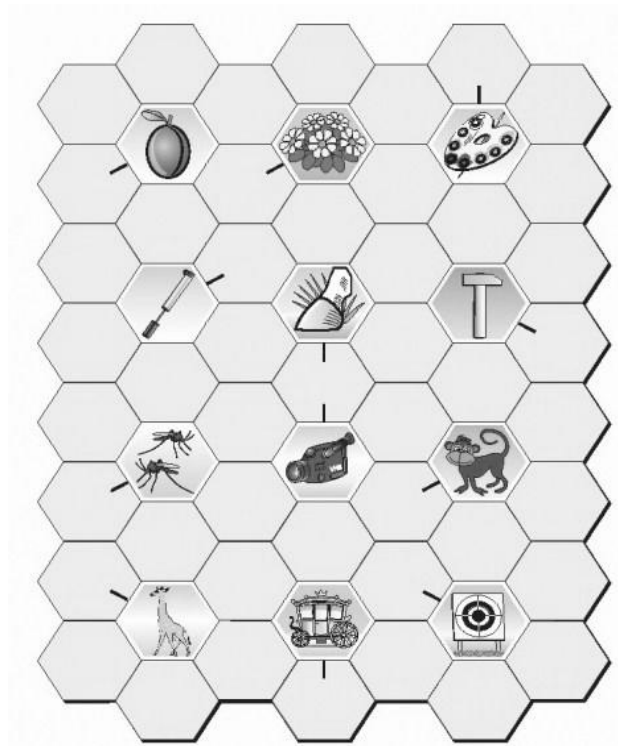
Zadanie: Chcesz wiedzieć, jak inaczej nazywa się rozmowa człowieka z Bogiem? Nic prostszego! Rozwiąź krzyżówkę i już wiesz...

Pytania:

1. Jeden z pierwszych rodziców. 2. Inaczej Lud Boży albo Rodzina Boża. 3. Odprawia Mszę Świętą. 4. Inaczej Pismo Święte.	5. Twój „niebieski” stróż. 6. Pierwszy Sakrament. 7. Zerwała owoc w raju. 8. Odmawiasz go rano i wieczorem.

Zadanie: Odgadnięte słowa zamieszczone w diagramie wpisz prawoskrętnie, rozpoczynając od pola z kreską.

Przepisy ze spiżarni

Pasta jajeczna

Składniki:

- ✓ Jajko – 4 szt.
- ✓ Jogurt naturalny – 4 łyżki
- ✓ Musztarda – 2 łyżeczki
- ✓ Sól
- ✓ Słodka papryka
- ✓ Szcypiorek
- ✓ Syrop z agawy- 1 łyżeczka

Sposób przygotowania:

Przygotowanie pasty jajecznej rozpocznij od drobnego pokrojenia jajek ugotowanych na twardo, następnie dodaj do nich 4 łyżki jogurtu naturalnego, 2 łyżeczki musztardy. Przypraw solą i słodką papryką. Całość rozgnieć widelcem, dodaj drobno posiekany szczypiorek oraz łyżeczkę syropu z agawy. Dokładnie wymieszaj.

Ciasteczka jogurtowo – owsiane

Składniki:

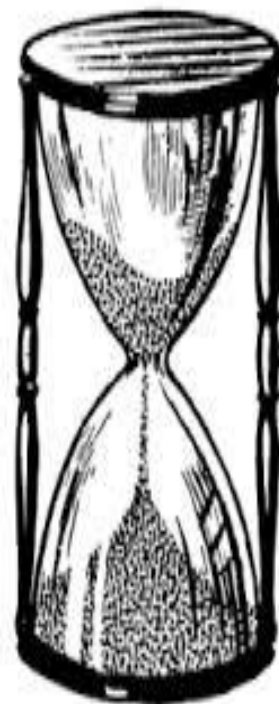
- ✓ Płatki owsiane – 1 szklanka
- ✓ Otręby żytnie – 1 szklanka
- ✓ Rodzynki – 2/3 szklanki
- ✓ Złote siemię lniane – 2 łyżki
- ✓ Jajka – 2 sztuki
- ✓ Jogurt naturalny – 1/2 szklanki
- ✓ Miód – 1 łyżka

Sposób przygotowania:

Połącz wszystkie suche składniki i dokładnie wymieszaj. Następnie wbij dwa jajka, dodaj jogurt i miód. Połącz ze sobą wszystkie składniki, dokładnie mieszając, w razie potrzeby dodaj więcej jogurtu. Blachę posmaruj olejem rzepakowym i formuj na niej ciasteczka. Piecz w piekarniku rozgrzanym do 170 °C przez około 18 min. Porcja na 15 ciasteczek.

Nasza historia

- 1 lutego 1944** - zamach AK na gen. Franza Kutschera
- 1 lutego 1717** - zapoczątkował swe obrady Sejm Niemy
- 2 lutego 1676** - roku, został koronowany Jan III Sobieski
- 2 lutego 1386** - szlachta dokonała elekcji księcia litewskiego Władysława Jagiełły na króla Polski
- 4 lutego 1746** - urodził się Tadeusz Kościuszko
- 6 lutego 1989** - początek obrad Okrągłego Stołu
- 8 lutego 1940** - utworzono getto łódzkie
- 10 lutego 1648** - prawa miejskie otrzymała warszawska Praga
- 13 lutego** - z FSC w Lublinie wyjechał ostatni Żuk
- 14 lutego** - powstała Armia Krajowa
- 15 lutego** - wybuch gazu w warszawskiej Rotundzie

Pisane piórem

Ks. Jan Twardowski

Nawracajcie się

W owym czasie wystąpił Jan Chrzciciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa: „Nawracajcie się, bo blisko jest królestwo niebieskie”

(Mt 3,1-2)

Zwykle uważamy, że są dwa rodzaje nawróceń. Ktoś się nawraca dlatego, że odzyskał utraconą wiarę, albo dlatego, że był grzesznikiem i oczyścił się z grzechów.

Tymczasem mamy nawracać się stale, to znaczy nieustannie zwracać się ku Bogu, choćbyśmy wierzyli bez zastrzeżeń i dbali o czystość duszy.

Tak wiele spraw w codziennym życiu zasłania nam Boga.

Nie tylko niewiara, grzech, ale i zmęczenie, roztargnienie czy zwykła słabość ludzka.

Kalendarium Liturgiczne – Luty 2016 r.

02.02	Święto Ofiarowania Pańskiego (dawniej M.B. Gromniczej)
03.02	Wsp. św. Błażeja, Biskupa i Męczennika (+316) oraz wsp. św. Oskara, Biskupa (+865)
05.02	Wsp. św. Agaty, Dziewicy i Męczennicy (+251)
07.02	V Niedziela Zwykła Msza Święta o godz. 11.00
10.02	Środa Popielcowa – początek Wielkiego Postu Msza Święta o godz. 17.00
11.02	Światowy Dzień Chorego
12.02	Droga Krzyżowa o godz. 17.00
14.02	I Niedziela Wielkiego Postu Gorzkie Żale o godz. 10.40 Msza Święta o godz. 11.00
16.02	Rocznica śmierci Biskupa Franciszka Hodura (+1953), Organizatora PNKK w USA, Kanadzie i Polsce
19.02	Droga Krzyżowa o godz. 17.00
21.02	II Niedziela Wielkiego Postu Gorzkie Żale o godz. 10.40 Msza Święta o godz. 11.00
23.02	Wsp. św. Polikarpa, Biskupa i Męczennika (+155)
26.02	Droga Krzyżowa o godz. 17.00
28.02	III Niedziela Wielkiego Postu Gorzkie Żale o godz. 10.40 Msza Święta o godz. 11.00

Parafia Katedralna Kościoła Polskokatolickiego
p. w. Św. Ducha, ul. Szwoleżerów 4; 00 -464 Warszawa; tel. (0-22) 841 37 43
www.polskokatolicki.pl/Sw.Ducha
email: parafiaswducha@onet.pl